

164. Atya Úr Isten, könyörülj rajtam

Vad Péter Zsigmond

1.A-tya Úr Is-ten, kö-nyö-rülj raj-tam te nagy jó-vol-to - dért, Sok bü-ne - i - met bo-csásd meg né - kem

6
ir - gal - mas - sá - go - dért; Ne hagyj, Úr Is - ten, kér - lek, el - vesz - nem, a te szent ne - ve - dért.

2. Anyám, mikoron az ő méhében engemet fogada,
Nagy siralommal és fájdalommal e világra hozta:
Bűnben fogada, róla reám is a bűn elárada.

164. Atya Úr Isten, könyörülj rajtam

3. Nincs hová lennem, nincs hová hajtsam elveszett fejemet,
Féli, rettegi elbúsult lelkem igaz Istenemet:
Vajon mikoron mossa el rólam az én bűneimet?

4. Ím, teelőtted feltárom, Uram, az én bűneimet:
Lássad te magad, irgalmas Atyám, halálos sebemet;
Kössed be nékem orvosságoddal keserves szívemet!

5. Mely igen tiszta lennék, Úr Isten, ha megmosogatnál,
Bizony, a napnál, holdnál, csillagnál, szebb lennék a hónál;
Senki fehérebb nálam nem lenne, ha megtisztítanál.

6. Hallgasd meg azért fohászkodását a te híveidnek,
Kik most énvelem sírván-óhajtván, együtt könyörögnek:
Hatalmat venni ne hagyj mirajtunk a mi bűneinknek.

